

at sidde inde med for mange Midler, som tilhøre Private, og at dette muligviis kunde svække Lyften til at benytte Massesforvaltningen, der dog anbefaler sig saa meget, hvorimod Mange maaskee da vilde foretrække den særskilte Forvaltning af Midlerne. Det er forbudt de nuværende Overformyndier at kjøbe kongelige Obligationer for de Umyndiges Penge, men det kunde maaskee ogsaa have større Betænkelse ved de smaa Overformyndier, som skulle udbetale de fulde contante Beløb, der ere komne ind, medens det maaskee har mindre Betænkelse ved et saa stort Overformynderi som det, [der nu bliver indrettet. Jeg skal ogsaa bemærke, at det hidtil ikke er aldeles uden Exempel, at der kan indkjøbes kongelige Obligationer for Midler, som ere bestemte til at behandles ligesom Umyndiges Midler, idet det nemlig ved kongelig Resolution er tilladt Kjøbenhavns Magistrat at anbringe de under den hørende Legaters Midler i kongelige Obligationer. Jeg er saaledes ikke ubetinget imod, at Midlerne benyttes paa den Maade, men jeg troer, at det bør stee sparsomt, og at det derfor ikke bør saa udtrykkelig fremhæves som stæet er i Forslaget under Nr. 19. Forøvrigt er Forskjellen mellem Forslagene under Nr. 19 og 20, som sagt, ikke af væsentlig Betydning, og naar jeg har hørt den høitærede Ministers Bemærkninger, skal jeg nærmere udtale, hvorvidt jeg maaskee finder Anledning til at tage mit Forslag tilbage. — Under Nr. 18 er der stillet et Underændringsforslag til Forslaget under Nr. 19, hvilket forekommer mig at have nogen Betænkelse. Det kan nemlig i sig selv være ganske vel at kunne kjøbe Papirer, der ere garanterede af Staten, naar man overhovedet vil kjøbe Statsobligationer, men ved at søie disse Ord til, ubeluffer man en Klasse Værdipapirer, som det hidtil har været tilladt at kjøbe, og som Mange ansee for overordentlig sikre, nemlig Bankhæftelsesobligationer. De ere ikke garanterede af Staten, og de høre heller ikke til directe Udlaan; de maae nødvendigviis henhøre til Værdipapirer, og om det end ikke er meget magtpaaliggende, om Overformyndieret kan kjøbe disse Obligationer eller ikke, kan det dog være ganske heldigt ved forskjellige Leiligheder,

om Overformyndieret kunde antage dem. Jeg troer derfor ikke, at de bør ubeluffes, og det vil heller ikke være umuligt, at Tidens Udsvælgelse kan medføre, at der kommer andre Papirer, som ansees for vel stiftede for Overformyndierne, uden at være garanterede af Staten. Jeg troer derfor, at der i Forslaget under Nr. 18 ligger en Indskrænkning, som er større end tilraadelig. — Det forekommer mig urigtigt, at den Omstændighed, at der er Uenighed mellem Overformynderen og Vaanebestyrelsen skal medføre, at Vaanet enten heelt falder bort, eller kun bevilges for den Deel, hvorefter der er Enighed, hvilket har medført, at jeg under Nr. 22 har stillet et Forslag, som gaaer ud paa, at i Tilfælde af Uenighed skal den af Parterne, som forlanger Sagen fremmet videre, kunne forlange den afgjort af Justitsministeren. Et ganske lignende Forslag er stillet subsidiairt under Nr. 21, og det er vistnok ikke meget magtpaaliggende, hvilket af disse to Forslag der vedtages. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at Forslaget under Nr. 21 ubetinget kræver, at Sagen skal indstilles til Justitsministeren, medens jeg har affattet mit Forslag saaledes, at dette ikke er ganske nødvendigt, men at Parterne kunne lade den falde, hvilket dog maaskee vil medføre, at der ikke kommer slet saamange Indstillinger til Justitsministeren, som ellers vilde blive Tilfældet. Jeg kunde derfor ønske, at de ærede Medlemmer vilde tage deres subsidiaire Forslag tilbage, men hvis de ikke ville det, er det muligt, at jeg vil tage mit tilbage. — Under Nr. 24 har jeg stillet et Forslag, som sigter til at lette den Anbringelse af Capitaler omkring i Amtsraadskrebsene, som vil finde Sted, hvis Forslaget under Nr. 23 forkaftes. Det vil sees, at, naar man først har anbragt de Midler, som strax komme ind i Overformyndieret, og naar dertil kommer, at man, som jeg antager, bør have en temmelig stor Beholdning af Værdipapirer, der ere lette at stille sig af med, naar større Udbetalinger skulle finde Sted, og ligeledes ere lette at laane paa, ville de Midler, der aarligt kunne udlaaues omkring i Amtsraadskrebsene, maaskee blive smaa nok for hver Kreds, hvorfor det kunde være rigtigt, at man undertiden lod nogle Aar hengaae, før Udlaan fandt Sted, for at man